

שתי רוחות טמאות שנתקראות שוד וכפן. וזהו סוד - (איוב ח) לשדר ולכפן תשחק. משום שלאלו עומדים בעולם ועוושים קטרוג לאנשים. אחד - אותו ששולחם להם רעב ומתים. ואחד - שימוש שהרי רוח רעה שלטת בעולם.

וניה זו מוציאה ניצוץ אחד שיווצר מהתנוצחות של שני ניצוצות שאמננו, שהם מתחפלים לכמה גוונים. והניצוץ הנה נקרא שרפם, וזה אוחז בהם ומלحتיט אותם.

בחיבל הזה יש שני מינים, אורות שעומדים על אלף ורבעה רכבות שנקראים גפנים, ואלף ורבעה רכבות שנקראים רמנים, וכולם עומדים בחביבות, ואלו הם שמכנים אהבה בין ישראל למטה לקדוש ברוך הוא למלה. וכולם מעוררים אהבה ועומדים באהבה. וכשהמתעוררת אהבה ממטה למלה ומפעלה למטה, אז מתמלא היכל הזה מפה טובות, מפה חסדים, מפה רחמים, אז האהבה שלמטה תוך האהבה העלונה נרכלות וז בוז.

מכאן יוצאים שני מינים שנקראים אהבה, על שם ההיכל. ואלו עומדים להשיג על כל אותם שמייחדים את יהוד רboneם באהבה, ומזרים נפשם עליון באהבה, וועלם ומעדים למטה. וכל אותם שעושים חסר בעולם, אותם החסדים עולמים ונכנסים לתוך היכל הזה ומתחתרים שם, וועלם להתעורר בתוך אהבה עליונה. ועל זה כתוב, (תהלים כ) כי גדור מעלה לבבות את אהבה ונחרות לא ישתפוה וגוי.

(איוב ח) לשוד ולכפן תשחק. בגין דאלין קיימין בעלם, ועבדין לון לבני נשא קטרוגא. חד, ההוא דקא משיר להר כפנא, ומית. וחד, דקא אכלי בני נשא ולא שביעין, בגין דהא רוחא בישא שלטא בעלם.

חויה דא, אפיק חד ניצוא, דקא נפיק מניציצו דתרין ניצוצין דאמנון, דאיןון מתחפכאנן לכמה גווני. והאי ניצוא אקרי שרפם, והאי אחיד בהון, ולהיט לון.

בڌיבלא דא אית תרין ממן, נהוריין דקיימין על אלף ורבעה רבנן דאקרון גפניהם, ואלף ורבעה רבנן דאקרון רמניהם, וכלהו קיימין בחייבותא, ואלין איינון דאעליה רחימותא בין ישראל למטה, וקדושא בריך הוא לעילא. וכלהו מתעררי רחימותא, וקיימן ברחימיו. וכד אתער רחימי מטה לעילא, ומעילא למטה, קדין אתמליא היכלא, דא, מפה טבין, מפה חסדין, מפה רחמין, וכדין רחימי דלמטה, גו רחימי עלאה, אתדק דא בדא.

מהבא נפקי תרין ממן, ואקרון אהבה, על שמא דהיכלא. ואלין קיימין לאשגחה על כל איינון דמיחדי יהודא דמאריהון ברחימיו, ומסרי נפשיהו עלייה ברחימיו, וסלקי ואסהידו לעילא וכל איינון דעבדי חסד בעלם, איינון חסדין שלקין ועאלין גו האי היכלא, ומתחתרי תפמן, וסלקי לאתעריא גו אהבה עלאה. ועל דא כתיב, (תהלים כח) כי גדור מעלה שמים חסך. בהיכלא דא כתיב, (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את אהבה ונחרות לא ישתפוה וגוי. שמים חסך. בהיכל הנה בחוב, (שיר השירים ח) מים רבים לא יוכלו לכבות את אהבה ונחרות לא ישתפוה וגוי.